

Пашковський Євген Володимирович

Життя та творчість

Прозаїк, есеїст народився 1962р. Живе і працює в Києві. Є автором романів "Свято" (1989), "Вовча зоря" (1991), "Безодня" (1992), "Осінь для ангела" (1996), "Щоденний жезл" (1997), кількох есеїв. Лауреат премії фундації М. Дем'яніва (1993). Один із найпомітніших письменників постмодернізму в Україні. У творах Є. Пашковського лексично нюансований потік свідомості означає ситуацію тотальної безпритульності Людини, вичакловує алхімію соціальних і текстових маргіналій, де "мозок б'є з голови, немов іржава вода з вирватого крану". В цій алхімії грубою матерією Буття виступає соціальне середовище, сприйняте чуттєво. У всіх його творах RES (річ) обумовлена не збутою у Вічність недосконалістю. Тексти Пашковського нагадують площину розчленованих ієрогліфів, в яких лексика незбагненим чином повстає супроти знакової складової, упосліджує її до нісенітничі та пірнає у безглуздя.

У деяких дослідників творчості письменника виникають сумніви щодо приналежності Пашковського до постмодернізму. Ці сумніви базуються на твердженні, що алхімія Пашковського не зовсім Гра (або зовсім не Гра).